

EXPUNERE DE MOTIVE

În prezent, sistemul judiciar românesc se află într-o perioadă de profundă și inovatoare transformare. Actele normative fundamentale ce îi fixează coordonatele esențiale, Codul civil, Codul de procedură civilă, Codul penal și Codul de procedură penală, au fost regândite și adaptate standardelor normative moderne, evoluțiilor jurisprudențiale și, înainte de toate, evoluției societății românești.

Pentru ca sistemul judiciar să integreze în mod real și eficient noile standarde procesuale, în interesul cetățeanului căruia i se adresează serviciul public al justiției, la mai bine de un an de zile de la intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, din practica materiei executării silite a reieșit necesitatea promovării unor modificări aduse Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul eliminării etapei de încuviințare a executării silite din competența instanțelor și atribuirea acesteia executorilor judecătorești. Intervențiile legislative sunt justificate prin faptul că urmare a analizării opiniilor exprimate de judecătorii de la instanțele consultate de Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la efectul aplicării noului Cod de procedură civilă în materia executării silite, s-a constatat o creștere a volumului de activitate a instanțelor de executare din cauza numărului relativ mare de cereri de încuviințare a executării silite formulate în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă. S-a apreciat că pentru a elimina inconvenientul rezultat din această sporire a competenței, se impune eliminarea etapei de încuviințare a executării silite din competența instanței și atribuirea acestei sarcini executorului judecătoresc.

Totodată, din practică a reieșit necesitatea reintroducerii procedurii de învestire cu formulă executorie pentru titlurile executorii, altele decât hotărârile judecătorești, în vederea asigurării unui control al instanțelor de judecată asupra acestor categorii de înscrisuri, și ținând cont de faptul că încuviințarea executării silite presupune o etapă ulterioară care constă în verificarea îndeplinirii condițiilor de formă, verificare pe care o va realiza executorul judecătoresc competent.

Considerăm că ar fi mai potrivit ca învestirea cu formulă executorie să fie aplicată numai altor titluri executorii decât hotărârile judecătorești. În cazul acestora din urmă, aprecierea asupra caracterului de titlu executoriu ar fi pur formală și prezintă garanții suficiente pentru ca punerea lor în executare să se rezume numai la un control *a posteriori* din partea instanțelor de judecată. Un eventual control de constituționalitate ar putea să distingă între cele două situații și să realizeze că numai în cazul titlurilor, altele decât hotărârile judecătorești, controlul *a priori* din partea instanței ar fi necesar.

În ceea ce privește competența executorului judecătoresc, în cazul urmăririi silite a bunurilor mobile și al executării silite directe mobiliare, s-a impus necesitatea completării dispozițiilor art.651 alin. (1) lit. b), în sensul introducerii competenței alternative a executorului judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află bunurile, pe lângă competența executorului judecătoresc de la sediul debitorului.

Totodată s-a prevăzut și situația în care domiciliul sau, după caz, sediul debitorului se află în străinătate, caz în care competența aparține oricărui executor judecătoresc. Modificarea a avut la bază faptul că, uneori, bunurile mobile nu pot fi cunoscute, astfel încât competența executorului nu poate fi determinată de locul situării lor, aspect care poate fi verificat *post factum*, ceea ce contravine regulilor în materie de nulitate pentru necompetență.

Mai mult decât atât, s-a impus necesitatea eliminării posibilității extinderii competenței teritoriale a executorului judecătoresc în cazul existenței bunurilor debitorului în raza mai multor curți de apel. În ceea ce privește executarea silită imobiliară, urmărirea silită imobiliară este de competența exclusivă a executorului judecătoresc din circumscripția curții de apel unde se află imobilul.

În situația în care se urmăresc mai multe imobile aflate în circumscripția aceleiași curți de apel, competența aparține oricărui dintre executorii judecătorești care funcționează în respectiva circumscripție, la alegerea creditorului.

Eliminarea extinderii competenței asupra bunurilor imobile se justifică pentru celeritatea desfășurării actului de executare silită și din rațiuni de costuri pentru creditor și adjudecatar. Extinderea competenței teritoriale a unui executor judecătoresc asupra unui imobil situat în circumscripția unei alte curți de apel poate genera întârzieri în executare, costuri ridicate (cheltuieli de transport, cazare, etc.), iar valorificarea imobilului s-ar face în condiții defavorabile atât pentru adjudecatar cât și pentru creditor.

De asemenea, tot din practică a reieșit necesitatea clarificării dispozițiilor art. 659 alin. (2), în sensul prevenirii situațiilor în care terții care dețin documente apreciate de către executorul judecătoresc ca fiind utile cauzei, refuză să le transmită acestuia, prevalându-se de faptul că obligația legală subzistă numai în ceea ce privește comunicarea datelor și a informațiilor, nu și

a documentelor. În acest sens, s-a reglementat situația în care, la cererea executorului judecătoresc, instituțiile publice, instituțiile de credit și orice alte persoane fizice sau persoane juridice sunt obligate să îi comunice, de îndată, în copie, atât datele și informațiile, cât și documentele, apreciate de executorul judecătoresc ca fiind necesare realizării executării silite.

În ceea ce privește timpul în care se efectuează executarea, s-a impus reglementarea situației în care, cu titlu de excepție, executarea începută va putea continua până la finalizarea acesteia, în afara cazurilor când executarea silită se efectuează în imobilele cu destinație de locuință. Soluția legislativă se justifică având în vedere că, în cazul executării silite, se impune luarea unor măsuri urgente, și astfel trebuie să i se dea posibilitatea executorului judecătoresc să finalizeze executare.

O altă reglementare importantă vizează *contestația împotriva procesului-verbal de licitație, care a înlocuit contestația împotriva actului de adjudecare*. Modificarea presupune renunțarea la soluția actuală care îl obligă pe adjudecatar să depună integral prețul pentru ca, în cazul introducerii contestației împotriva actului de adjudecare, să aștepte până la 2 ani de la data depunerii prețului pentru a se bucura ca proprietar tabular (art. 855 alin. (1) din CPC în formularea în vigoare). Forma actuală este deficitară prin aceea că deschide calea unei contestații speciale împotriva unuia dintre cele mai puțin criticabile acte întocmite de executorul judecătoresc, și anume actul de adjudecare a imobilului scos la licitație. În realitate, actul de adjudecare, în sine, nu prezintă vicii decât rareori, viciile invocate de debitor sau terți interesați referindu-se la probleme de fond ale executării în genere, ale urmăririi imobiliare, în particular ale modului în care s-a desfășurat ședința de licitație în care s-a consumat adjudecarea. De aceea, se impune deplasarea obiectului atacului în instanță de la nivelul actului de adjudecare la cel la ședinței de licitație în care s-a consumat adjudecarea. Totodată reglementarea vine în sprijinul valorificării drepturilor creditorilor care sunt puși deseori în situația de a nu-și recupera cu celeritate creanțele, fapt ce poate genera un impas financiar major pentru aceștia.

O modificare legislativă deosebit de importantă pentru profesia executorului judecătoresc s-a impus ca urmare a intrării în vigoare a *Legii nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activității de punere în executare a creanțelor aparținând instituțiilor de credit și instituțiilor financiare nebancare*, care prevede la art. 1 alin. (2), *executorii aparținând corpurilor proprii de executori organizate de instituțiile de credit și alte entități care aparțin grupului acestora și care desfășoară activități financiare, de instituțiile financiare nebancare sau de instituțiile de credit cooperatiste, care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), dar au, la data expirării termenului prevăzut la alin. (3), o vechime mai mică de 2 ani în această activitate, dobândesc, la cerere, calitatea de executor judecătoresc stagiar*.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2), *Executorii prevăzuți la art. 1 alin. (2) vor fi angajați, prin grija camerelor executorilor judecătorești, stagiari în cadrul unui birou din circumscripția unei judecătoriesi din raza teritorială a curții de apel unde și-au desfășurat, în principal, activitatea ori din circumscripția unei judecătoriesi din raza teritorială a curții de apel unde se află sediul instituției de credit sau al instituției financiare nebancale ori al cooperativei de credit în cadrul căreia și-au desfășurat activitatea.*

Față de cele prezentate mai sus, având în vedere că nu există o dispoziție legală care să prevadă posibilitatea acordată Camerelor de a solicita unui executor judecătorec să încheie un contract individual de muncă cu un executor stagiar, există în prezent un blocaj procedural și legal de punere în aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (2) coroborate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 287/2011.

Urgența adoptării acestei inițiative legislative se justifică prin necesitatea deblocării situației instanțelor de judecată a căror activitate a fost grav perturbată ca urmare a creșterii volumului de activitate privind dosarele de încuviințare a executării silite, ulterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă. De asemenea, este necesar a se elimina și apariția unei practici deficitare rezultate din aplicarea neunitară a legislației în materia executorii silite.

Mai mult decât atât, în ziua de 17 iunie 2014, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituția României, republicată, și ale art.29 din *Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată*, a luat în dezbatere excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.650 alin.(1) și art.713 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

Potrivit dispozițiilor art. 650 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *”Instanța de executare este judecătoria în circumscripția căreia se află biroul executorului judecătorec care face executarea, în afara cazurilor în care legea dispune altfel.”*

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.650 alin.(1) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale. Potrivit dispozițiilor art. 31 alin.(3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, *”dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.”*

În eventualitatea în care, în termen de 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Parlamentul sau

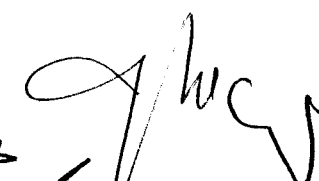
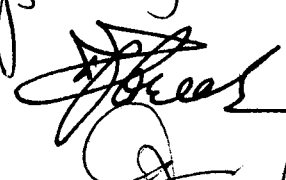

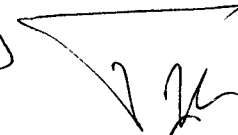

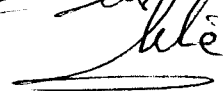
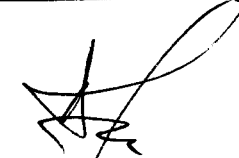

Guvernul, după caz, nu vor pune în acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, dispozițiile art.650 alin. (1) își încetează efectele lăsând practic în vid legislativ în ceea ce privește instanța de executare.

Având în vedere aspectele de ordin teoretic și practic menționate mai sus, vă supunem, spre dezbateră și adoptare, prezenta propunere legislativă, **în procedură de urgență.**

INIȚIATORI:

INITIATORI :

- BOGDAN CIRCĂ PSD
- COSMIN FLECUA - DEP PSD
- IACOBAN FORN ALEXANDRU - DEP PSD
- MIHAILESCU LOEC BOGDAN - DEP PSD
- IONESCU FRELICAN DEP. P.C.
- NICA CIPRIAN DEP PSD
- DANIEL FLOREA - DEP PSD
- FLORIN LODACHE PSD
- PETROSC OCTAVIAN
- SMARANDACHE MIRON ALEXANDRU PSD
- JOBRE MICHAEL PSD
- WEBER MIHAI PSD
- TUDORACHE DANIEL PSD
- SECIU VASILE DANIEL PSD
- IANE OVIDIU PSD
- NITA EMIL PSD
- CAPRAB JOREZ PSD
- ANUNA-OPESCU SIMONA PSD
- RADULESCU OTIN PSD
- STEFANESCU COLIMO PSD

- STURZU MIHAI PSD
 - ADAM LORE Dep.
 - CIOTA THAIARA PSD DEPUTAT
 - BACTA MIHAI PSD DEPUTAT
 - EPARU ION PSD-deputat
 - TATARU DAN SENATOR
 - MAHOLACHE MARCUS PSD-DEPUTAT
 - NICOLICU EUGEN UNPR DEPUTAT
-